

Omtrent samtidig med det nævnte Andragendes Fremkomst indgav imidlertid adskillige Lodsejere i Ulfborg Sogn en Besværing til Indenrigsministeriet over, at Selskabet ikke havde opfyldt de Forpligtelser, som paahvilede det i Henhold til den ovennævnte Landvæsenskommissionskendelse af 19. September 1863 og de for Overlandvæsenskommissionen under 20. September 1865 og 31. Marts 1866 indgaaede Forlig.

Under den saaledes foreliggende Situation resolverede Indenrigsministeriet under 29. Januar 1879, at Ministeriet, saafremt Felsted Kog ved Udgangen af Aaret 1880 var fuldstændig udtørret, vilde søge udvirket en kgl. Resolution, der for det offentlige Vedkommende gav Selskabet Ret til at tilegne sig Felsted Kog som Ejendom, uanset at Tørlægningen af det øvrige Fjordareal ikke var udført, dog kun paa den Betingelse, at det for Ministeriet blev godtgjort, at de til Inddæmningen knyttede Vilkaar var opfyldte, for saa vidt Felsted Kog angik, eller, for saa vidt der uden Hjemmel var sket Afvigelser fra den fastsatte Plan, og der ikke ved Overenskomst med Lodsejerne opnaaedes Godkendelse af de foretagne Afvigelser, at det da ved Skøn af Landvæsenskommissionen blev godtgjort, at Afvigelserne ikke vilde medføre forøgede Ulemper for Lodsejerne.

En kgl. Resolution af det angivne Indhold blev paa Indenrigsministeriets derom nedlagte Forestilling afgivet under 17. Oktober 1880, men da det viste sig, at Forudsætningen for, at Selskabet overhovedet kunde erhverve Ejendomsret over Felsted Kog, nemlig at Arealet var tørlagt, ikke var til Stede, nægtede Ministeriet at anerkende Selskabets Ejendomsret til dette Areal, men stillede fremdeles Anerkendelsen i Udsigt paa Vilkaar, at Arealet inden en vis Frist blev tørlagt og fremdeles holdtes tørlagt, og at Forholdet til Lodsejerne forinden blev ordnet.

I de følgende Aar førtes der vidtløftige Forhandlinger mellem Indenrigsministeriet og Selskabet, der gentagne Gange gjorde Forsøg paa at opnaa Adgang til at blive Ejer af Felsted Kog paa lempeligere Vilkaar end af Ministeriet forlangt. Under disse Forhandlinger beklagede Selskabet sig ret stærkt over, at Selskabet ikke hos Myndighederne havde fundet den Imødekommenhed og det Hensyn, som de betydelige pekuniære Ofre, Selskabet havde bragt for at fuldføre Inddæmningen, og Selskabets hele mislige Stilling berettigede det til at vente. — Ministeriet tilbageviste imidlertid i bestemte Udtryk de af Selskabet fremførte Beklagelser, og Forhandlingerne førte ikke til noget Resultat.

Den 27. December 1884 meddelte Selskabet Ministeriet, at Inddæmningen af Nissum Fjord var opgivet, og forespurgte samtidig, om det offentlige kunde have nogen Interesse af at erhverve Slusen med tilhørende Slusemesterbolig og de tilstødende Klit- og Englodder, Matr.-Nr. 10, 11, 12 og 13 af Klitengene, Sdr. Nissum Sogn, der tilhørte Selskabet. — I denne Anledning forlangte Ministeriet en Erklæring fra Vandbygningsdirektøren, som under 24. Juli 1885 udtalte, at der ikke af Hensyn til Kystens Sikring var nogen Grund for Staten til at erhverve Slusen, men at Slusens Bevarelse muligvis nok kunde have nogen Interesse for Lodsejerne. — Som Følge heraf forespurgte Ministeriet Ringkøbing Amt, om Amtskommunen eller de til Nissum Fjord stødende Sognekommuner, mulig i Forbindelse med Lodsejerne, vilde købe Slusen. Paa denne Forespørgsel fik Ministeriet imidlertid et benægtende Svar, og Ministeriet lod derfor under 11. November 1885 Selskabet tilkendegive, at det offentlige ikke ønskede at købe Slusen. Da Slusens Bevarelse imidlertid kunde have Interesse for Lodsejerne, henstillede Ministeriet til Selskabet at overlade Slusen til Staten, mod at Selskabet fritoges for at genoprette den tidligere Tilstand og mod Tilbagelevering af det af Handelshuset Joseph Owen & Sønner i sin Tid stillede Depot, der stadig hæftede for Bevillingshaverens Forpligtelse i saa Henseende. Paa denne Henstilling gav Selskabet dog ikke noget Svar.

Efter at Selskabet havde opgivet Inddæmningen, foretog det intet for at vedligeholde Slusen, og da det fra Havet opskyllede Sand lidt efter lidt dannede en Barre, som hindrede Fjordvandets Udløb gennem Slusen, lod Lodsejerne flere Gange foretage Udgravninger for at skaffe Vandet Afløb. Lodsejerne ansøgte derefter Indenrigsministeriet om, at de til Udgravningen medgaaede Udgifter maatte blive dækket af det stillede Depot, men da dette kun skulde tjene til Sikkerhed for Genoprettelsen af den tidligere Tilstand, ansaa Ministeriet sig ikke for berettiget